

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret - Dania) – Skatteministeriet/KPC Herning

(Sprawa C-71/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Sprzedaż terenu, na którym znajduje się budynek w momencie dostawy – Kwalifikacja – Artykuły 12 i 135 – Pojęcie „terenu budowlanego” – Pojęcie „budynku” – Ocena rzeczywistej sytuacji gospodarczej i handlowej – Ocena elementów obiektywnych – Zamiar stron)

(2019/C 383/17)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona przeciwna: KPC Herning

Sentencja

Artykuł 12 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 12 ust. 2 i 3, a także art. 135 ust. 1 lit. j) i k) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że transakcja dostawy terenu, na którym w momencie tej dostawy znajduje się budynek, nie może zostać uznana za dostawę „terenu budowlanego”, gdy owa transakcja jest gospodarczo niezależna od innych świadczeń i nie tworzy z nimi jednej transakcji, nawet gdy zamiarem stron było to, by budynek został w całości lub w części rozebrany w celu zwolnienia miejsca dla nowego budynku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 16.4.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 września 2019 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia] – Nalini Chenchooliah/Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-94/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuł 21 TFUE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państwa członkowskiego – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 3 ust. 1 oraz art. 15, 27, 28, 30 i 31 – Pojęcie „beneficjenta” – Obywatel państwa trzeciego będący małżonkiem obywatela Unii, który skorzystał ze swobody przemieszczania się – Powrót obywatela Unii do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada i w którym odbywa karę pozbawienia wolności – Wymogi spoczywające na przyjmującym państwie członkowskim na mocy dyrektywy 2004/38/WE w związku z wydaniem decyzji o wydaleni wspomnianego obywatela państwa trzeciego)

(2019/C 383/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nalini Chenchooliah

Druga strona postępowania: Minister for Justice and Equality

Sentencja

Artykuł 15 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do decyzji o wydaleniu wydanej wobec obywatela państwa trzeciego z uwagi na to, że obywatelowi temu nie przysługuje już prawo pobytu na podstawie tej dyrektywy, w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której obywatel ten zawarł związek małżeński z obywatelem Unii w chwili, gdy ten obywatel Unii korzystał ze swobody przemieszczania się, udając się do przyjmującego państwa członkowskiego i przebywając w nim ze wspomnianym obywatelem państwa trzeciego, a następnie powrócił do państwa członkowskiego, którego ma obywatelstwo. Wynika stąd, że zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń ustanowionych w art. 30 i 31 dyrektywy 2004/38 jest wymagane przy wydawaniu takiej decyzji o wydaleniu, w której kontekście nie można w żadnym przypadku nałożyć zakazu wjazdu.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 września 2019 r. – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban

(Sprawa C-104/18 P) (¹)

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Bezwzględne podstawy unieważnienia – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Zła wiara w chwili dokonania zgłoszenia znaku towarowego)

(2019/C 383/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (przedstawiciele: J. Güell Serra i E. Stoyanov Edisonov, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), Joaquín Nadal Esteban (przedstawiciel: J.L. Donoso Romero, abogado)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 listopada 2017 r., Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) (T-687/16, EU:T:2017:853) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 czerwca 2016 r. (sprawa R 1779/2015-2).